

[Heinesen]

som den var før regeringsskiftet, og vore forslag til, hvordan vi bekæmper vanskelighederne, er nøjagtig de samme nu, som de var før regeringsskiftet. Det samme kan man jo ikke sige, om hr. Erhard Jakobsen. Han går nu ind for det ene forslag efter det andet, som han tidligere sagde nej til, og det samme er jo tilfældet for de øvrige firkløverpartier.

Vi sagde, at det var umuligt at nedbringe statens underskud med 10 mia kr. i 1983, medmindre man tog fat på en beskatning af de skattefrie institutioner. Men firkløverpartierne sagde nej, det var ikke rigtigt, og hr. Erhard Jakobsen var den, der råbte højest. Det var usagligt, og det var uansvarligt efter min mening. Og først nu, når man selv skal til at løse problemerne, erkender man, at socialdemokratiet havde ret. Hr. Erhard Jakobsen og også hr. Niels Helveg Petersen siger: ja men socialdemokratiet har jo også grebet ind i indkomstudviklingen. Ja, det har vi, vi har foretaget os mange ting, som var hårde, ubehagelige og upopulære. Og hr. Erhard Jakobsen siger, at socialdemokratiet har jo også suspenderet dyrtidsreguleringen. Ja, det har vi, og vi har også opnået meget positive resultater på konkurrenceevne, på eksport, og på beskæftigelse, men jeg vil gerne understrege, at vi har aldrig nogen sinde anvendt denne regerings fremgangsmåde, vi har aldrig gjort det uden kontakt og uden drøftelser med arbejdsmarkedets parter. Det er forskellen, og vores hovedindvending er, at regeringens fremgangsmåde er selvdelæggende for det, man vil opnå, fordi den fremkalder en konfrontation.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg er glad for, at jeg ikke er ene om ikke at kunne finde beregninger af virkningerne af regeringens politik i hvidbogen. Finansministeren sagde, at de var der ikke, og hr. Niels Helveg Petersen kunne heller ikke finde dem. Det kommer hr. Erhard Jakobsen jo nok til at tage lidt mere alvorligt end mine bemærkninger om det. Vi synes, det er udmærket at beskrive situationens alvor, vi synes, det er udmærket at lægge en politik frem, men når nu firkløveret ubeskeden fremstiller sit oplæg som en enestående bedrift i vores politiske historie, var det jo ikke urimeligt, om man også kunne vise os, at disse oplæg faktisk virker. Det tror jeg vil interessere modtagerne af dagpenge og efterløn og mange andre, som får skåret

deres levofod ned. Jeg tror, de vil interessere sig for, om det nytter.

Jeg skal prøve at skildre mine betænkeligheder i et sprog, som jeg er sikker på at i hvert fald hr. Erhard Jakobsen forstår. Regeringen trykker på speederen og på bremsen samtidig, det er besparelserne. Det er også nødvendigt. Man kan ikke klare det ved ét middel, det kunne vi heller ikke, så det kritiserer vi ikke. Det, jeg kritiserer, er, at man trykker så hårdt på bremsen, at vognen ikke kører det første par år. Det er jo lidt trist, hvis vognen går i stå, og vi har politisk fortilfælde for, at det bl. a. kan vælte en regering. Og det var vel ikke hensigten med det.

Når hr. Fogh Rasmussen spørger, om det er solidarisk at føre en politik, som skaber arbejdsløshed, er svaret selvfølgelig nej, men det er det, regeringens politik gør – i hvert fald inden for det første par år. Og når hr. Fogh Rasmussen så efterlyser ansvarlighed, vil jeg gerne sige, at det forhold, at jeg har understreget alvoren i den økonomiske situation, det forhold, at vi selv har forelagt en omfattende spareplan på 10 og 16 mia kr. i de kommende 2 år, og det forhold, at vi selv har understreget nødvendigheden af en forbedring af konkurrenceevnen og en meget begrænset indkomstudvikling, kan jo ikke tages til indtægt for, at vi så skal støtte et hvilket som helst spareforslag, som den borgerlige regering kommer med, at vi skal støtte en hvilken som helst nedskæring af dagpenge og efterløn, uanset hvor urimelig den er, og at vi skal støtte et hvilket som helst overenskomstindgreb, uanset hvor groft det er. Det er en urimelighed at argumentere på den måde. Det, man kan forlange af os, er, at vi fremlægger en politik, der svarer til vore mål for den økonomiske politik. Det har vi gjort. Og man kan forvente af os, at vi også i opposition står ved de for manges vedkommende hårde indgreb, som vi foreslog, da vi var i regering. Det gør vi, dem fastholder vi, dem vil vi arbejde på at få gennemført. Og når et regeringsparti som det, hr. Fogh Rasmussen repræsenterer, nu siger ja til forslag, som de sagde nej til i opposition, og nu siger nej til forslag, som de sagde ja til i opposition, hvilket vi ikke gør, synes jeg, man skulle være lidt tilbageholdende med at tale om ansvarlighed.

(Kort bemærkning).